

Lovak

mert kipusztultok
ordas időnkől
harang kondul fölöttetek
bordakosaratok beroppan
pipacsmezőn eszelős gépek
viaduktok világító
városok útjai alatt
szólítsatok meg
hogyan legyen örök
a gyermekkorból-

világító nyakatok varázsa
nélkületek
elvadulunk kőéjszakánkban
szólítsatok meg
ha legközelebb arra járok
ahol lehajtott fejjel
legeltek füstöt fekete füvet
reklámok árnyán
rozzant palánk alatt

TÓTH SÁNDOR: BARTÓK